

Arrest

nr. 143 540 van 17 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 maart 2012 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 maart 2012 werd verzoeker opnieuw gecontroleerd en betrapt op zwartwerk. Op 6 maart 2012 kreeg verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing.

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS EN BESLISSING TOT VRIJHEIDSBEROVING TE DIEN EINDE.

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de genaamde (...),

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten : Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDENEN VAN DE BESLISSING

0 - artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten ; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort.

0 - artikel 7, eerste lid, 8 : oefent een beroepsbedrijvigheid als in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging ; Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart - PV nr zal opgesteld worden door de Sociale Inspectie

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden. Betrokkene werd reeds op 24/10/2011 gecontroleerd wegens zwartwerk. Hij werd op 23/11/2011 overgedragen aan Spanje.

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart aan het werk was, bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 7, 1° van de van de vreemdelingenwet. Het middel luidt:

“Eerste Middel. Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending artikel 7,1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996.

De verwerende partij stelt in haar beslissing:

'De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort. ' EN 'oefent een beroepsbedrijvigheid als in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging: Geen arbeidskaart/ Geen beroepskaart. '

De verwerende partij stelt dus in haar beslissing dat de verzoekende partij niet in het bezit zou zijn van geldige identiteits-, en werkdocumenten. De verzoekende partij is geregulariseerd in Spanje en is dus wel degelijk in het bezit van een geldig paspoort en een verblijfskaart (stuk 3 en 4)). Dit is geen detail want de verzoekende partij is dan ook gerechtigd in de EU te verblijven volgens het verdrag van de Europese Unie inzake het Vrije verkeer van personen'. Dit houdt in dat de verzoekende partij hoe dan ook voor een periode van 3 maand in België kan verblijven. Verzoekende partij beschikt daarnaast over een Spaanse verblijfkaart waardoor zij sowieso verblijfsgerechtigd is in de EU.

Verzoekende partij ontkent ten stelligste dat zij zich bezondigd heeft aan zwartwerken. De verzoekende partij verbleef op dat moment - volstrekt legaal- als toerist in België. Ter zake wordt verwezen naar stukken 3 en 4, respectievelijk haar paspoort en verblijfskaart. De bestreden beslissing strijdt dan manifest met de materiële motiveringsplicht, cfr. Verblifdocumenten.”

2.1.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te

gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

Het bestreden bevel steunt op twee motieven: enerzijds de vaststelling dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten: hij is niet in het bezit van een geldig paspoort (artikel 7, 1° van de van de vreemdelingenwet) en anderzijds dat verzoeker een beroepsbedrijvigheid in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging: hij heeft geen arbeidskaart of beroepskaart (artikel 7, 8° van de van de vreemdelingenwet).

Artikel 7, 8° van de vreemdelingenwet bepaalt:

“8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging.”

Verzoeker betoogt dat hij zich niet bezondigd heeft aan zwartwerken omdat hij legaal in het land verblijft. Mocht al aanvaard worden dat hij legaal in het land aanwezig is of was, dan nog bewijst hij niet dat de aanwijzingen die wijzen op zwartwerken, niet zouden stroken met de werkelijkheid. Verzoeker kan namelijk geen arbeidskaart of beroepskaart voorleggen. Verzoeker toont niet aan dat hij op legale wijze aan het werk was. Het betoog van verzoeker dat hij *“op dat moment - volstrekt legaal - als toerist in België (verbleef)”* is niet van aard om het motief dat hij geen arbeidskaart of beroepskaart heeft, te weerleggen.

Aangezien verzoeker niet aantoont dat hij in het bezit is van de vereiste machtiging om een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uit te oefenen, is het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij het bevel steunt op artikel 7, 8° van de van de vreemdelingenwet.

De vaststelling gesteund op artikel 7, eerste lid, 8° van de vreemdelingenwet volstaat als motief op zich om de bestreden beslissing te dragen.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 7, 8° van de vreemdelingenwet. Het middel luidt:

“Schending materiële motiveringsplicht. Schending artikel 7, eerste lid, 8: oefent een beroepsbedrijvigheid als in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging.

Verzoekende partij herhaalt hier volledig het eerste middel en herneemt deze integraal in het tweede middel.

De verwerende partij stelt in haar beslissing: 'oefent een beroepsbedrijvigheid als in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging: Geen arbeidskaart/ Geen beroepskaart - PV nr zal opgesteld worden door de Sociale inspectie '

De verwerende partij geeft geen PV nr op voor het zogenaamde zwartwerk van de verzoekende partij. Er dient daarnaast vastgesteld te worden dat het proces verbaal, al dan niet bestaande, zich niet in het administratief dossier bevindt. De beslissing van de verwerende partij vindt bijgevolg geen enkele steun in het administratief dossier. In die zin is de materiële motiveringsplicht dan ook geschonden.”

2.2.2. Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat aangezien verzoeker niet aantoont dat hij in het bezit is van de vereiste machtiging om een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uit te oefenen, is het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij het bevel steunt op artikel 7, 8° van de van de vreemdelingenwet. De vaststelling gesteund op artikel 7, eerste lid, 8° van de vreemdelingenwet volstaat als motief op zich om de bestreden beslissing te dragen.

De kritiek van verzoeker op het motief dat “PV nr. zal opgesteld worden door de Sociale Inspectie” doet geen afbreuk aan voornoemde vaststelling.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC